

Angličtina - budoucí čas prostý a průběhový

Budoucí čas prostý

A) Forma

věta oznamovací	zápor	otázka	záporná otázka
I will go	I will not go	Will I go?	Will I not go?
He will go	He will not go	Will he go?	Will he not go?

stažené tvary

I'll go	I won't go	Won't I go?
He'll go	He won't go	Won't he go?

Angličtina užívá will ve všech osobách. V první osobě jednotného i množného čísla je možno užít také shall - I shall go, we shall go, stažený tvar je I'll go, we'll go, stažený záporný tvar je I shan't, we shan't. Tento tvar se v současné angličtině používá jako knižní. V první osobě je shall obvyklejší v otázkách, kde se užívá, pokud něco navrhujeme.

Shall I help you?

Mám ti pomoci?

Shall we go?

Nepůjdeme?

B) Základní užití

1. Vyjadřuje v anglickém jazyce budoucí úmysl. Jde ovšem pouze o obecný záměr, ne o definitivní rozhodnutí nebo přesně naplánovaný děj.

He'll change his job.

Změní zaměstnání.

We'll travel abroad.

Budeme cestovat do zahraničí.

2. Vyjadřuje v angličtině předpoklad mluvčího nebo jeho názor. V těchto případech jde o děje nejisté, věta proto bývá často uvozena slovesy think, be sure, hope, believe, suppose a podobně nebo obsahuje výrazy jako perhaps, possibly, probably, surely.

They'll probably study art.

Budou pravděpodobně studovat umění.

I don't think she'll accept it.

Myslím, že to nepřijme.

Podobně se will užívá v angličtině u dějů obvyklých, u kterých předpokládáme, že nastanou.

It will snow in winter.

V zimě bude sněžit.

3. Vyjadřuje v angličtině okamžité, předem nepromyšlené rozhodnutí něco udělat.

Can I walk you home? - No, thank you. I'll take a taxi.

Mohu vás doprovodit? - Ne, děkuji. Vezmu si taxi.

Please, tell him about it. - O.K. I'll call him.

Řekni mu o tom, prosím.- Ano. Zavolám mu.

Budoucí čas průběhový

A) Forma

věta oznamovací	zápor	otázka	záporná otázka
I will be going	I will not be going	Will I be going?	Will I not be going?
He will be going	He will not be going	Will he be going?	Will he not be going?

stažené tvary

I'll be going	I won't be going	Won't I be going?
He'll be going	He won't be going	Won't he be going?

Angličtina užívá will ve všech osobách. V první osobě jednotného i množného čísla je možno užít také shall, ale tento tvar se považuje za formální.

B) Užití

1. Vyjadřuje v anglickém jazyce děj, který bude probíhat v určitém okamžiku v budoucnosti, přičemž začne před tímto okamžikem a bude pravděpodobně probíhat i po něm. Tento okamžik může být dán buď časovým určením nebo jiným dějem vyjádřeným prostou formou. Podobně se užívá průběhová forma také v minulém čase.

At 8 o'clock I will be travelling to Dorset.

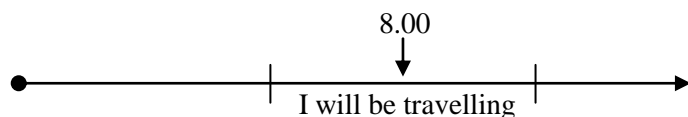
V osm hodin budu na cestě do Dorsetu.

This time tomorrow we'll be lying on the beach.

Zítra touto dobou budeme ležet na pláži.

V obou těchto větách je budoucí okamžik dán časovým určením. Děj začne před ním, v daném okamžiku bude probíhat a skončí po něm.

Graficky je tento význam možno znázornit takto.

The shop will be closed. I won't be working.

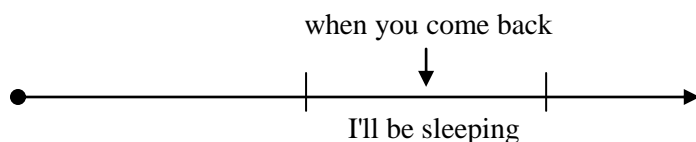
Obchod bude mít zavřeno. Nebudu pracovat.

I'll be sleeping when you come back.

Už budu spát, když se vrátíš.

Určitý okamžik v budoucnosti, kolem kterého se děj odvíjí, je v tomto případě stanoven jiným dějem. Budoucí čas průběhový přitom v angličtině vyjadřuje, že jde o děj delší a že začne před jiným, kratším dějem vyjádřeným budoucím časem prostým a pravděpodobně po něm bude pokračovat.

Grafické znázornění je podobné.

2. Vyjadřuje v anglickém jazyce děj, který nastane, pokud věci půjdou jako obvykle. Jde o pouhou rutinu, nejde o záměr nebo promyšlený plán.

I'll be writing to you again.

Zase ti někdy napíšu.

Napíšu ti jako obvykle, když jsem pryč.

They'll be leaving on Friday. You can join them.

Odjíždějí v pátek. Můžeš jet s nimi.

Vždycky odjíždějí v pátek, předpokládám tedy, že i tentokrát tomu tak bude.

Everybody will be working on a computer sooner or later.

Dříve nebo později bude každý pracovat na počítači.

Už dnes většina lidí pracuje na počítači, takže pokud to tak půjde i nadále, budou v budoucnosti na počítači pracovat všichni.

Srovnání s časem přítomným průběhovým

We are going to the cinema next weekend.

Příští víkend jdeme do kina.

Tato věta znamená, že jsme si na víkend naplánovali a domluvili návštěvu kina. Jdeme pravděpodobně na konkrétní film a možná máme i zamluvené lístky.

We'll be going to the cinema next weekend.

Příští víkend si zajdeme do kina.

O víkendu si zajdeme do kina. Nejsme ale pravděpodobně domluveni kdy a na jaký film.

I am seeing Susan tomorrow.

Zítra se setkám se Susan.

V této větě oznamujeme, že jsme si domluvili schůzku.

I'll be seeing Susan tomorrow.

Zítra uvidím Susan.

Susan je spolužačka a zítra se jako obvykle uvidíme, protože jdeme do školy.

Srovnání s časem budoucím prostým

Bill won't play football tomorrow.

Bill zítra nebude hrát fotbal.

Konstatujeme fakt, že Bill z nějakého důvodu do zítřejšího zápasu nenastoupí.

Bill won't be playing football tomorrow.

Bill zítra nehraje fotbal.

Bill zítra nehraje fotbal, protože nemá trénink ani zápas.

I'll call Mimi tonight. I'll ask her.
Zavolám Mimi, protože se jí potřebuji na něco zeptat.

Dnes večer zavolám Mimi. Zeptám se jí

I'll be calling Mimi tonight. I can ask her.

Dnes večer budu volat Mimi. Mohu se jí zeptat.

Večer jí zavolám, jako jí volám každý den a při té příležitosti se jí mohu zeptat.

Budoucí čas prostý v obou případech vyjadřuje v angličtině budoucí záměr, kdežto budoucí čas průběhový žádný záměr neobsahuje, pouze popisuje budoucí rutinní děj.

Shrnutí

V některých případech je možno v anglickém jazyce užít více forem k vyjádření téhož budoucího děje. Každá věta ale bude mít trochu jiný význam.

I'll be meeting Jim next week.

Setkáváme se s Jimem pravidelně, takže se zřejmě opět setkáme.

I'll meet Jim next week.

Mám v úmyslu se setkat s Jimem. Je možné, že jsem se rozhodl teprve nyní.

I'm going to meet Jim next week.

Oznamujeme naše předchozí rozhodnutí se s Jimem setkat, naše setkání je pravděpodobnější, protože jde o předem promyšlený úmysl.

I'm meeting Jim next week.

Setkání s Jimem je předem naplánováno a domluveno, je v podstatě jistou věcí.

It will rain, I'm afraid.

Bojím se, že bude pršet.

Mluvčí se domnívá, že bude pršet.

It's going to rain.

Určitě bude pršet.

Mluvčí je přesvědčen, že bude pršet, protože vidí jasné příznaky nadcházejícího deště.